

Arrest

nr. 144 895 van 5 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DEMEULENAERE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Kameroens staatsburger te zijn en u bent afkomstig uit Kumba in South West Region. U verklaart dat u in 2010 na lange tijd terug in contact kwam met (F.E.E.). Hij was vroeger op school uw "big", en ontfermde zich als oudere student over u. U kwam hem in 2010 toevallig tegen in een bar in Buea. Jullie praatten wat bij en Elvis nodigde u uit bij hem thuis. De relatie met de moeder van uw kind was op dat moment net stuk gelopen en u vertelde Elvis daarover. Hij zei u dat u zich niet meer met meisjes moest bezighouden, zij zouden toch alleen maar je hart breken volgens hem. Hij vertelde u ook dat hij u altijd al heel leuk had gevonden, maar dat u vroeger op school te jong was om dat te begrijpen. Hij vroeg u uiteindelijk of u zijn minnaar wilde worden. U weigerde dit en ging weg, maar kreeg wel 10

000 frank van Elvis voor uw vervoer naar huis. Elvis en u bleven contact houden en Elvis bleef vragen of u zijn minnaar wilde worden. Omdat u erg bang was van de reacties van uw omgeving bleef u halsstarrig weigeren.

Toen u op de verjaardag van uw dochter in geldnood zat, ontmoette u Elvis opnieuw. Hij zei u dat hij u geld wilde geven, maar dat u dan wel zijn minnaar moest worden. U ging akkoord en begon een seksuele relatie met Elvis. Jullie spraken vaak af in hotels, bars en restaurants en hij betaalde u in ruil voor liefde, affectie en vaak ook seks. In het begin vond u deze homoseksuele relatie niet leuk, maar na verloop van tijd raakte u eraan gewend en begon u ook gevoelens van liefde voor Elvis te krijgen.

In juli 2011 had u met Elvis afgesproken in het Bianca Hotel in Buea. Nadat jullie seks hadden gehad, bleven jullie op de kamer toen er plots aan de deur werd geklopt. Het waren twee politieagenten en de receptioniste van het hotel. Er werd jullie meegedeeld dat jullie al veel te lang samen in de kamer verbleven en dat dat niet mocht omdat jullie allebei mannen waren. Er waren namelijk vroeger al homoseksuele incidenten geweest in het hotel en het hotelmanagement wilde dergelijke zaken vermijden omwille van de reputatie van het hotel. Jullie gingen dan maar weg.

Op 15 september 2012, kort na uw verjaardag, had u met Elvis afgesproken in het Eta Palace Hotel. Jullie vierden uw verjaardag en waren heel erg dronken toen jullie in het hotel bleven overnachten. Toen de schoonmaakster de volgende ochtend jullie kamer binnenkwam, betrapt zij jullie naakt op het bed. De schoonmaakster reageerde hysterisch en begon te roepen. Verschillende mensen kwamen kijken wat er aan de hand was, waardoor al snel een groep mensen rond jullie kamer stond. De politie kwam uiteindelijk tussenbeide en u en Elvis werden meegenomen naar het politiebureau van Muleku. Elvis kon de volgende dag beschikken, omdat hij moest gaan werken, maar u werd een week lang vastgehouden. Uw zus had het nieuws over u en Elvis vernomen en toen u na een week werd vrijgelaten, gooide zij u het huis uit. Ook op straat werd u scheef bekeken. Uiteindelijk regelde Elvis voor u een woonplaats in Munea.

Omdat u door de gebeurtenissen bang was geworden, spraken u en Elvis minder vaak af en als jullie elkaar zagen, was dat bij Elvis thuis, omdat het daar veiliger was. Zo werd u op 5 mei 2013 bij Elvis thuis uitgenodigd. U zou 500 000 frank krijgen voor een nieuw appartement, maar moest daarvoor eerst vrijen met Elvis. Toen u en Elvis halfnaakt op de zetel zaten, kwamen zijn moeder en neef echter de woonkamer binnengestormd. U kon snel ontkomen via de achterdeur.

Op 13 mei 2013 kreeg Elvis een politieconvocatie voor jullie beiden. Jullie moesten op 15 mei 2013 op het politiekantoor zijn. U bent daar niet op ingegaan, Elvis wel. Op 22 mei 2013 kregen jullie opnieuw een convocatie, deze keer om op 24 mei 2013 bij de politie te zijn. Elvis raadde u aan om op deze convocatie in te gaan, omdat u uw eigen situatie anders nog ingewikkelder zou maken. U werd ervan beschuldigd Elvis aan te zetten tot homoseksualiteit, zijn moeder had namelijk klacht ingediend tegen u. Elvis ging de tweede keer ook naar de politie, maar hij werd opnieuw vrijgelaten, omdat hij de politie had omgekocht. U daarentegen werd zes maanden lang vastgehouden. Na zes maanden werden de politieagenten omgekocht en werd u vrijgelaten. U ging samen met Elvis naar Duala, waar u tot 9 maart 2014 hebt verbleven. Van daaruit vertrok u per vliegtuig naar België, waar u op 10 maart 2014 bent aangekomen en dezelfde dag asiel hebt aangevraagd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, twee convocaties, een krantenartikel en uw identiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van problemen met de autoriteiten nadat u verschillende keren werd betrapt met uw homoseksuele partner Elvis. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Vooreerst heeft het CGVS gegronde redenen om te twifelen aan uw geaardheid. Tijdens het inleidende interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken had u namelijk duidelijk verklaard dat u homoseksueel bent (CGVS Vragenlijst, rubriek 3.5). Bij het CGVS verklaarde u echter aanvankelijk dat u biseksueel bent en een relatie kunt hebben met een man of een vrouw (CGVS I, p.10). Later zei u dan weer dat u niet kunt zeggen of u nu bi, homo of hetero bent (CGVS II, p.23) om uiteindelijk toch weer te beweren dat u biseksueel bent (CGVS III, p.9). Wanneer u dan werd gevraagd of u vanaf nu relaties met mannen of met vrouwen wilt, kon u hier toch niet op antwoorden (CGVS III, p.18). Dat u er allerminst in blijkt te slagen weer te geven wat uw geaardheid nu precies is en u hier geenszins eenduidige verklaringen over aflegt, is zeer opmerkelijk. Dit brengt de geloofwaardigheid van uw beweerde niet heteroseksuele geaardheid alvast in het gedrang.

In het verlengde hiervan moet worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over hoe u uw niet-heteroseksuele geaardheid hebt ontdekt en ervaren erg opvallend zijn. U verklaarde namelijk dat u aanvankelijk gechoqueerd was toen Elvis u voorstelde om zijn minnaar te worden, omdat u zich helemaal niet kon inbeelden dat twee mannen een relatie konden hebben, u vond zijn vraag om zijn minnaar te worden dan ook niet normaal (CGVS III, p.11). Uiteindelijk bent u dan toch akkoord gegaan

om een relatie met Elvis te beginnen omwille van het geld dat u in ruil zou krijgen (CGVS I, p.11). U verklaart dat deze relatie eerst iets was wat u niet wilde (CGVS III, p.7), maar na enige tijd begon u dan toch verliefdheid en liefde te voelen voor Elvis (CGVS I, p.20) en werd het een normale relatie (CGVS III, p.7). U verklaart dat u hem miste en bij hem wilde zijn (CGVS I, p.20) en dat u wist dat u verliefd was op Elvis, omdat hij de enige was met wie u kon praten en op wie u kon rekenen (CGVS III, p.7). Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u precies verliefd werd op Elvis en wanneer u dan plots die verliefde gevoelens kreeg die er in het begin niet waren, kon u niet echt op deze vraag antwoorden (CGVS III, p.7) en verklaarde u dat het de omstandigheden waren die ervoor hebben gezorgd dat u op hem verliefd werd, dat u geen andere keuze had dan closer worden met Elvis (CGVS III, p.9,10) en dat, als u seks bleef hebben met Elvis, het logisch was dat u van hem moest houden (CGVS II, p.23). Deze verklaringen komen echter weinig doorleefd over. Gevoelens als verliefdheid kunnen immers bezwaarlijk beschouwd worden als een logisch gevolg van de omstandigheden waarin u verkeerde, namelijk financiële moeilijkheden. Ook uw verklaring dat u geen andere keuze had dan closer worden met Elvis en dat het dan maar logisch was dat u op de duur van hem ging gaan houden, komt allerm minst oprecht over. Over uw eerste seksuele ervaringen met een man legt u evenmin overtuigende verklaringen af. U verklaarde dat u daar in het begin niets bij voelde, het was niet ok voor u en u vond het erg raar om seks te hebben met een man (CGVS I, p.18; CGVS III, p.15). Na verloop van tijd raakte u er echter aan gewend en begon u het zelfs leuk te vinden, u verklaart dat het op de duur was alsof u seks had met uw vriendin (CGVS III, p.16). Het is echter geenszins plausibel dat seksuele handelingen die u in het begin abnormaal vond de basis zouden vormen om homoseksueel dan wel biseksueel te 'worden' en dat het blijven uitoefenen van deze seksuele handelingen met mannen die u eerst absoluut niet leuk vond, plots zouden wijzigen naar iets waar u wel van genoot en waar uiteindelijk misschien zelfs uw voorkeur naar zou kunnen uitgaan. Het feit dat u dit wel verklaart ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de ontdekking van uw geaardheid en daaruit volgend ook van uw niet-heteroseksuele geaardheid. Hoe u de ontdekking van uw geaardheid hebt ervaren, kunt u ook geenszins doorleefd weergeven. U raakt niet verder dan te verklaren dat u zich normaal voelde, maar wel bang was om betrappt te worden, u moest gewoon voorzichtig zijn en ermee doorgaan (CGVS III, p.9,10). Echter, van iemand die zich ervan bewust is dat homoseksualiteit in de Kameroense context volstrekt taboe is en totaal niet wordt aanvaard, zou toch verwacht worden dat deze niet louter zou weergeven dat hij zich "normaal" voelde en "er gewoon mee moest doorgaan" wanneer er wordt gevraagd wat deze voelde op het moment dat hij ontdekte gevoelens te hebben voor iemand van hetzelfde geslacht. Het gemak waarmee u de ontdekking van uw niet-heteroseksuele geaardheid beleefd blijkt te hebben is weinig aannemelijk en komt geenszins doorleefd over in het licht van de homofobe context in Kameroen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nogmaals ondermijnd.

Verder zijn ook uw verklaringen over uw relatie met Elvis weinig geloofwaardig te noemen. Zo hebt u ten eerste opvallend weinig kennis over de gezinssituatie van Elvis. Zo weet u niet hoeveel broers en zussen Elvis heeft, weet u niet hoe zijn ouders heten en bent u zelfs niet op de hoogte of zijn vader al dan niet nog leeft (CGVS III, p.5,6). Van iemand met wie u bijna vier jaar lang een relatie hebt gehad en met wie u jarenlang de lakens hebt bedeed, kan toch redelijkerwijs worden verwacht dat u hier meer over kunt vertellen. Dat u de naam van de moeder van Elvis niet kent is bovendien hoogst opmerkelijk, aangezien u verklaarde dat zij degene is die een klacht tegen u heeft ingediend bij de politie als gevolg van dewelke u zes maanden lang in de gevangenis hebt gezeten (CGVS I, p.15,16; CGVS III, p.21). U verklaarde dat de politie haar naam echter nooit heeft genoemd en telkens zei dat het over "Elvis zijn moeder" ging (CGVS III, p.6). Dit is echter weinig aannemelijk. Ook weet u niets te vertellen over de ervaringen van Elvis toen hij zijn homoseksuele geaardheid ontdekte. U weet niet hoe Elvis heeft ontdekt dat hij homo was of hoe hij zich daarbij voelde en u weet evenmin of mensen uit Elvis' dichte omgeving op de hoogte waren van zijn geaardheid. U verklaarde dat u daar nooit met Elvis over hebt gepraat, u hebt er ook nooit naar gevraagd, want dat interesseerde u niet (CGVS III, p.10,11). Dit is opmerkelijk. U hebt immers gedurende verschillende jaren een intieme relatie met Elvis gehad en u verbleef in een land waar jullie homoseksuele relatie streng verboden en volkomen taboe was. Dat jullie nooit over dergelijke zaken hebben gepraat, is dan ook opvallend. Ook over uw eerste seksuele ervaringen met een man legde u weinig overtuigende verklaringen af. U verklaarde dat u de eerste keer erg in de war was, maar dat Elvis u geruststelde en zei dat u gewoon met hem moest vrijen zoals u het met meisjes deed. Elvis zou u ook hebben gezegd dat niemand zou weten dat u homoseksueel bent, u moest zich niet als vrouw gedragen, u zou de man zijn in de relatie en hij de vrouw (CGVS I, p.17,18). Dat Elvis, die volgens u zeker en vast homoseksueel was (CGVS I, p.10) dergelijke uitspraken zou doen, die getuigen van een erg stereotiep beeld op homoseksuele relaties, is allerm minst overtuigend en bevestigt het bedrieglijke karakter van uw verklaringen.

Daarnaast legde u ook enkele tegenstrijdige verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relatie met Elvis verder ondermijnen. Aanvankelijk had u immers verklaard dat u de eerste keer seks had met Elvis

in zijn huis (CGVS I, p.17), terwijl u later tot tweemaal toe verklaarde dat u voor het eerst seks had met Elvis in het Park Hotel in Tiku (CGVS III, p.15,21). Wanneer u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u in de war kon zijn, omdat u zoveel vragen werden gesteld. Bovendien was de eerste keer seks met Elvis volgens u totaal niet memorabel (CGVS III, p.21). Deze verklaring wordt echter niet aanvaard. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u gedurende de volledige asielprocedure gelijklopende verklaringen aflegt met betrekking tot belangrijke elementen van uw relaas. De eerste keer dat u seks had met een man, hetgeen uiteindelijk tot uw vlucht uit uw land heeft geleid, is wel degelijk een belangrijk element. Nog een incoherentie werd vastgesteld met betrekking tot de regelmaat waarop u en Elvis seksuele betrekkingen hadden. Eerst had u namelijk verklaard dat u en Elvis bijna elke keer seks hadden wanneer jullie afspraken. Op de vraag of u elke keer seks had bij een afspraakje, antwoordde u immers: "Meestal wel." (CGVS I, p.12). Wanneer u deze vraag later echter opnieuw werd gesteld, antwoordde u dat jullie niet elke keer seks hadden, dat dat dat maar af en toe was, helemaal niet zo vaak (CGVS III, p.20,21). Wanneer u met deze inconsistentie werd geconfronteerd, zei u dat uw verklaringen helemaal niet uiteenliepen (CGVS III, p.21). Dit is echter geenszins een verklaring voor de vaststelling van wel degelijk uiteenlopende verklaringen. Door de bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ernstig ondermijnd.

Aangezien het CGVS omwille van de bovenstaande redenen alvast geen geloof kan hechten aan uw verklaarde niet-heteroseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met Elvis, kan logischerwijs ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u hierdoor verklaart te hebben gehad. De ongeloofwaardigheid van uw problemen wordt bovendien nogmaals bevestigd doordat u enkele opvallende verklaringen aflegde met betrekking tot deze problemen. Zo is het opmerkelijk dat uw partner Elvis wel opvallend weinig last blijkt te hebben gehad van de Kameroense autoriteiten, terwijl hij wel telkens samen met u werd betrapt en dus exact dezelfde zaken ten laste zou moeten zijn gelegd die u hebben genoodzaakt uw land te verlaten. U verklaart nu weliswaar geen contact meer te hebben met Elvis, maar blijkt er wel van uit te gaan dat hij nog steeds in Kameroen verblijft (CGVS III, p.4). Dat Elvis wel in Kameroen zou kunnen blijven en u niet, is opmerkelijk. Ook verklaarde u meermaals dat Elvis maar zeer kort of totaal niet werd vastgehouden bij de politie nadat jullie op 15 september 2012 en 5 mei 2013 samen werden betrapt, terwijl u de eerste keer een week en de tweede keer maar liefst zes maanden in de cel moest blijven. Wanneer u werd gevraagd waarom u en Elvis op een compleet verschillende manier werden behandeld, terwijl jullie wel telkens samen werden betrapt, kon u daar nooit echt een antwoord op geven. U verklaarde dat Elvis een job had en dat hij daarom gemakkelijk door de politie kon worden getraceerd. U daarentegen werkte niet, kon daarom niet gemakkelijk worden teruggevonden en moest daarom in de cel blijven (CGVS I, p.21; CGVS III, p.19,22). Wanneer u er echter op werd gewezen dat Elvis toch gewoon kon wegvlugten, ook al had hij een job, verklaarde u dat het louter uw vermoeden was dat hij omwille van zijn job niet werd vastgehouden en u wel (CGVS III, p.19). U blijkt dus eigenlijk helemaal niet te weten waarom u telkens zwaarder werd gestraft dan Elvis. U verklaarde dat Elvis er wel elke keer in slaagde om u vrij te kopen, maar waarom dat pas na een week, respectievelijk zes maanden gebeurde, terwijl hij zichzelf blijkbaar wel telkens onmiddellijk kon vrijkopen, wist u evenmin (CGVS I, p.15; CGVS II, p.20; CGVS III, p.22). Wat Elvis en zijn advocaat dan precies hebben gedaan om u vrij te krijgen en een rechtszaak te proberen te vermijden, kunt u niet concreet aangeven (CGVS II, p.19,20). U blijkt Elvis hier ook helemaal niets over te hebben gevraagd. U verklaart dat u gewoon blij was uit de cel te zijn, u stelde geen vragen meer, u hebt zich daar niet mee beziggehouden (CGVS III, p.21, 22). Deze ongeïnteresseerde en onverschillige houding is opvallend en zet ernstige vraagtekens bij de oprechtheid van uw verklaringen. Ook over het verdere verloop van uw problemen na uw vertrek uit Kameroen blijkt u allerm minst op de hoogte te zijn. Echter, van iemand die zijn land omwille van bepaalde zware problemen heeft moeten verlaten mag toch redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de situatie van die problemen en de evolutie ervan na het vertrek uit het land van herkomst. U verklaart dat u niet weet of uw zaak uiteindelijk ooit voor de rechtbank is gekomen (CGVS II, p.20), u hebt ook totaal geen vragen meer gesteld over uw problemen, terwijl u hiertoe blijkbaar wel de kans had, u had immers nog contact met (H.S.M.) via wie u originele documenten uit Kameroen hebt kunnen verkrijgen (CGVS III, p.2). U verklaart dat u gewoon blij bent weg te zijn van het probleem, u wil er niet meer aan denken, u wil het probleem laten rusten en het verleden gewoon laten waar het thuishoort (CGVS III, p.3,4). Ook over wat u nu precies riskeert, mocht u effectief veroordeeld worden wegens uw homoseksuele relatie, blijkt u weinig te weten. U verklaart louter te weten dat homoseksualiteit een misdaad is en dat ze je heel lang opsluiten. U verklaart dat u zich hierover niet beter hebt geïnformeerd, omdat u zelfs niet geïnteresseerd was om ook maar één bladzijde over homoseksualiteit te lezen (CGVS III, p.17). Deze ongeïnteresseerde en nalatige houding tast uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen echter ernstig aan.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Er moet immers worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking

hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat eender document uit Kameroen eenvoudigweg tegen betaling kan worden verkregen, waardoor de bewijswaarde van Kameroense documenten uiterst relatief is. De twee convocaties en het krantenartikel zijn in dit kader geenszins voldoende om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas om te keren. Wat het krantenartikel betreft kan nog worden toegevoegd dat u wel heel erg weinig hierover wist. U wist immers niet wie dit artikel in de krant had gezet en kon zelfs niet bij benadering weergeven wanneer dit artikel werd gepubliceerd. U verklaarde dat het artikel dateerde van enkele maanden na uw aankomst in België (CGVS III, p.23), dit blijkt echter niet te kloppen. U verklaarde immers op 10 maart 2014 in België te zijn aangekomen, terwijl het artikel dateert van 22 maart 2014, dit kan echter bezwaarlijk als "enkele maanden na uw aankomst in België" worden beschouwd. Ook uw reactie op het verschijnen van dit artikel, u was blij toen u ervan hoorde, omdat dit een soort bewijs was van uw problemen (CGVS III, p.23), is zeer opvallend. Hierdoor wordt uw geloofwaardigheid verder ondergraven. Uw geboortakte en identiteitskaart bevatten louter identiteitsgegevens die hier niet worden betwist.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker verwijst vooreerst naar artikel 10 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens en stelt dienaangaande als volgt in onderhavig verzoekschrift: *"tijdens de verhoren die plaatsvonden op 18.06.14, 01.07.14 en 28.10.14 had verzoeker het recht om bijgestaan te worden door een raadsman. Op het einde van het verhoor wordt deze raadsman gevraagd of hij opmerkingen heeft. In wezen schept dit slechts een schijn van objectiviteit en juridische bijstand : de raadsman kan geen kennisnemen van de verklaringen zoals deze door de interviewer werden neergeschreven. Enkel het aanhoren van de vragen en de antwoorden, die hij beide niet kan beïnvloeden, kan zijn taak en aanwezigheid slechts zijn belang tonen in de verificatie dat de vragen en antwoorden, correct en in juiste context zoals ze werden gesproken, ook werden neergeschreven. Immers de latere beoordeling door de Commissaris en de Raad kunnen enkel gebeuren op basis van de geschreven tekst."*

Vervolgens wijst verzoeker erop dat de reden van zijn vervolging en vertrek "homoseksualiteit" was, dat hij na verloop van tijd en reflectie in België denkt dat hij biseksueel is maar dat het ook kan zijn dat hij gewoon heteroseksueel is. Hij meent dat zijn verhaal coherent, zeer persoonlijk en wars van alle stereotypen over homoseksualiteit is. Hij verwijst naar een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 2 december 2014 en voert aan dat de beoordeling van de asielaanvraag niet mag gesteund zijn op stereotype opvattingen en dat de wijze waarop de asielzoeker invulling geeft aan zijn seksuele geaardheid niet mag bevestigd worden. Bijgevolg meent hij dat verweerder niet zijn beoordeling kan geven over de manier waarop de relatie met Elvis verliep, hoe verzoeker zich daarbij voelde en of dit overeenstemt met wat verweerder daarvan verwacht. Verzoeker stelt dat de vrees voor vervolging gelegen is in het feit dat hij in Kameroen vervolgd werd/wordt voor homoseksuele handelingen en als dusdanig in de krant met naam werd genoemd en dat dit losstaat van zijn ware seksuele identiteit.

Verder meent verzoeker dat hij oprecht is wanneer hij verklaarde geen verdere informatie te kunnen verstrekken over de familie van (F.E.E) en niets te kunnen verklaren over het seksuele verleden van deze laatste. Hij wijst erop dat de relatie nooit de vorm heeft aangenomen van enig samenwonen en er evenmin "enige sociale context aan de relatie" geweest is. Volgens verzoeker werden zeker in het derde gehoor termen als seks, relatie en "love" door de interviewer steeds door elkaar gebruikt. *"Bij voorbeeld over de eerste seks. Tijdens een vorig interview werd daarmee over de eerste kus gesproken en in een ander over volledige seks. Het is goedkoop en ter kwader trouw om dit zo tegen de verzoeker uit te leggen. Ofwel zouden de verhoren exacter moeten verlopen."*

Verzoeker weet niet wat de stand van de procedure is in Kameroen en evenmin welke straf hij riskeert. Tot op heden kwam er geen reactie op de e-mail die verzoekers raadsman richtte aan de raadsman van

Elvis in Kameroen, die in de eerste plaats de belangen van Elvis verdedigde. Verzoeker wijst erop dat Elvis uit een voorname familie komt en ook professioneel goed gesitueerd is. De klacht tegen verzoeker werd door de familie van Elvis neergelegd. Het is volgens verzoeker goed mogelijk dat Elvis enkel als getuige werd verhoord en dat het onderzoek alleen tegen verzoeker loopt/liep. Verzoeker zat zes maanden in voorarrest en verliet daarop onmiddellijk het land. Hij stelt dat het voor hem onmogelijk is om correctie informatie te bekomen over zijn zaak. Tevens wijst hij erop dat hij niet blij was omdat hij in de krant stond, maar omdat hij eindelijk een tastbaar bewijs kon bemachtigen en voorleggen om zijn niet-alledaags verhaal te staven.

Verder wijst verzoeker erop dat hij pas kennis heeft gekregen van het bestaan van het krantenartikel wanneer hij al enkele maanden in België was, ook al was het artikel twaalf dagen na zijn vertrek reeds verschenen. Het is volgens hem evident dat hij niet weet wie het artikel schreef of wie de klacht die erin verhaald wordt, tegen hem zou hebben neergelegd. Het is heel goed mogelijk dat de feiten op het strand die in het krantenartikel staan, zich nooit hebben voorgedaan en het kan best zijn dat iemand na zijn vertrek zich daarmee interessant heeft willen maken, aldus verzoeker. Hij is in elk geval nooit ondervraagd geweest in Kameroen en was zich bewust dat er nog een incident op het strand was geweest (waarover hij zelf nooit heeft gesproken). Verzoeker meent tevens dat verweerder nergens op de echte waarde van dit bewijsstuk heeft geantwoord. Hij stelt dat het krantenartikel een bewijs vormt van de publieke opinie over hem in Kameroen en precies de gegronde vrees uitmaakt die hij heeft om in Kameroen vervolgd en veroordeeld te worden op basis van de wetgeving inzake homoseksualiteit. Daarbij kan volgens hem in het midden worden gelaten of hij hetero-, bi- of homoseksueel is, zodat verweerder met zijn beoordeling volledig naast de essentie zit.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een e-mail van zijn raadsman aan de raadsman in Kameroen (stuk 3), een e-mail van de raadsman in Kameroen (stuk 4), een kopie van een document waarmee hij gezocht wordt door de Kameroense autoriteiten met zijn foto (stuk 5) en drie convocaties om voor de rechtbank te verschijnen van 28 maart 2014, 18 augustus 2014 en 26 december 2014 (stukken 6-8).

2.2.1. De Universele Verklaring van de rechten van de mens heeft slechts de waarde van een beginselenverklaring en heeft geen juridisch bindende kracht (RvS 4 juli 2007, nr. 173.179; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.314). Derhalve is de verwijzing naar een aantal artikelen van voornoemde verklaring niet dienstig.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Kameroense samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker stelt dat zijn raadsman geen kennis kon nemen van de verklaringen van verzoeker zoals deze door de interviewer werden neergeschreven tijdens de gehoren, dient opgemerkt dat hij weldegelijk kennis kon nemen van deze informatie. Immers, verzoekers administratief dossier bevat een kopie van de gehoorverslagen. Het inzagerecht laat verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker dat hij na verloop van tijd en na reflectie in België *denkt* biseksueel te zijn, maar dat het ook kan zijn dat hij gewoon heteroseksueel is. Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde verzoeker evenwel dat hij homoseksueel is (administratief dossier, stuk 21, verklaring 3.5). Tijdens zijn gehoren op het CGVS verklaarde verzoeker aanvankelijk biseksueel te zijn, vervolgens dat hij niet wist welke

seksuele geaardheid hij heeft en dan weer dat hij biseksueel is (gehoor I, p. 10, gehoor II, p.23 en gehoor III, p. 9). Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat zijn verklaringen coherent zijn. Integendeel, zijn incoherente verklaringen met betrekking tot zijn eigen seksuele geaardheid, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Verder stelt verzoeker dat hij nooit met Elvis heeft samengewoond, zodat hij zichzelf oprecht acht wanneer hij verklaart geen verdere informatie te kunnen geven over de familie en het seksuele verleden van Elvis. Hoewel verzoeker niet zou hebben samengewoond met Elvis heeft hij wel gedurende vier jaar een aanvankelijk louter seksuele en later een liefdesrelatie met Elvis gehad. Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden, tevens gelet op het homofobe klimaat van de Kameroense samenleving, dat verzoeker zich informeert met betrekking tot de ontdekking en beleving van de homoseksualiteit van zijn partner en diens familiale relaties. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht als volgt: *“Verder zijn ook uw verklaringen over uw relatie met Elvis weinig geloofwaardig te noemen. Zo hebt u ten eerste opvallend weinig kennis over de gezinssituatie van Elvis. Zo weet u niet hoeveel broers en zussen Elvis heeft, weet u niet hoe zijn ouders heten en bent u zelfs niet op de hoogte of zijn vader al dan niet nog leeft (CGVS III, p.5,6). Van iemand met wie u bijna vier jaar lang een relatie hebt gehad en met wie u jarenlang de lakens hebt bedeed, kan toch redelijkerwijs worden verwacht dat u hier meer over kunt vertellen. Dat u de naam van de moeder van Elvis niet kent is bovendien hoogst opmerkelijk, aangezien u verklaarde dat zij degene is die een klacht tegen u heeft ingediend bij de politie als gevolg van dewelke u zes maanden lang in de gevangenis hebt gezeten (CGVS I, p.15,16; CGVS III, p.21). U verklaarde dat de politie haar naam echter nooit heeft genoemd en telkens zei dat het over “Elvis zijn moeder” ging (CGVS III, p.6). Dit is echter weinig aannemelijk. Ook weet u niets te vertellen over de ervaringen van Elvis toen hij zijn homoseksuele geaardheid ontdekte. U weet niet hoe Elvis heeft ontdekt dat hij homo was of hoe hij zich daarbij voelde en u weet evenmin of mensen uit Elvis’ dichte omgeving op de hoogte waren van zijn geaardheid. U verklaarde dat u daar nooit met Elvis over hebt gepraat, u hebt er ook nooit naar gevraagd, want dat interesseerde u niet (CGVS III, p.10,11). Dit is opmerkelijk. U hebt immers gedurende verschillende jaren een intieme relatie met Elvis gehad en u verbleef in een land waar jullie homoseksuele relatie streng verboden en volkomen taboe was. Dat jullie nooit over dergelijke zaken hebben gepraat, is dan ook opvallend. Ook over uw eerste seksuele ervaringen met een man legde u weinig overtuigende verklaringen af. U verklaarde dat u de eerste keer erg in de war was, maar dat Elvis u geruststelde en zei dat u gewoon met hem moest vrijen zoals u het met meisjes deed. Elvis zou u ook hebben gezegd dat niemand zou weten dat u homoseksueel bent, u moest zich niet als vrouw gedragen, u zou de man zijn in de relatie en hij de vrouw (CGVS I, p.17,18). Dat Elvis, die volgens u zeker en vast homoseksueel was (CGVS I, p.10) dergelijke uitspraken zou doen, die getuigen van een erg stereotiep beeld op homoseksuele relaties, is allerm minst overtuigend en bevestigt het bedrieglijke karakter van uw verklaringen.”*

Waar verzoeker stelt dat er doorheen de drie gehoren verschillende termen werden gebruikt (seks – relatie – “love”), kan verzoeker evenmin gevolgd worden. De bestreden beslissing motiveert terecht als volgt: *“Daarnaast legde u ook enkele tegenstrijdige verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relatie met Elvis verder ondermijnen. Aanvankelijk had u immers verklaard dat u de eerste keer seks had met Elvis in zijn huis (CGVS I, p.17), terwijl u later tot tweemaal toe verklaarde dat u voor het eerst seks had met Elvis in het Park Hotel in Tikou (CGVS III, p.15,21). Wanneer u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u in de war kon zijn, omdat u zoveel vragen werden gesteld. Bovendien was de eerste keer seks met Elvis volgens u totaal niet memorabel (CGVS III, p.21). Deze verklaring wordt echter niet aanvaard. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u gedurende de volledige asielprocedure gelijklopende verklaringen aflegt met betrekking tot belangrijke elementen van uw relaas. De eerste keer dat u seks had met een man, hetgeen uiteindelijk tot uw vlucht uit uw land heeft geleid, is wel degelijk een belangrijk element. Nog een incoherentie werd vastgesteld met betrekking tot de regelmaat waarop u en Elvis seksuele betrekkingen hadden. Eerst had u namelijk verklaard dat u en Elvis bijna elke keer seks hadden wanneer jullie afspraken. Op de vraag of u elke keer seks had bij een afspraakje, antwoordde u immers: “Meestal wel.” (CGVS I, p.12). Wanneer u deze vraag later echter opnieuw werd gesteld, antwoordde u dat jullie niet elke keer seks hadden, dat dat dat maar af en toe was, helemaal niet zo vaak (CGVS III, p.20,21). Wanneer u met deze inconsistentie werd geconfronteerd, zei u dat uw verklaringen helemaal niet uiteenliepen (CGVS III, p.21). Dit is echter geenszins een verklaring voor de vaststelling van wel degelijk uiteenlopende verklaringen. Door de bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ernstig ondermijnd.”* Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt immers dat steeds werd gevraagd naar de eerste keer dat verzoeker en Elvis seks hebben gehad. Bovendien merkten noch verzoeker, noch zijn raadsman tijdens de gehoren op dat hij het onderscheid tussen seks, relaties en liefde niet kon maken of begrijpen.

Verder stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker de ontdekking en beleving van zijn beweerde seksuele geaardheid niet aannemelijk weet te maken: *“In het verlengde hiervan moet worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over hoe u uw niet-heteroseksuele geaardheid hebt ontdekt en ervaren erg opvallend zijn. U verklaarde namelijk dat u aanvankelijk gechoqueerd was toen Elvis u voorstelde om zijn minnaar te worden, omdat u zich helemaal niet kon inbeelden dat twee mannen een relatie konden hebben, u vond zijn vraag om zijn minnaar te worden dan ook niet normaal (CGVS III, p.11). Uiteindelijk bent u dan toch akkoord gegaan om een relatie met Elvis te beginnen omwille van het geld dat u in ruil zou krijgen (CGVS I, p.11). U verklaart dat deze relatie eerst iets was wat u niet wilde (CGVS III, p.7), maar na enige tijd begon u dan toch verliefdheid en liefde te voelen voor Elvis (CGVS I, p.20) en werd het een normale relatie (CGVS III, p.7). U verklaart dat u hem miste en bij hem wilde zijn (CGVS I, p.20) en dat u wist dat u verliefd was op Elvis, omdat hij de enige was met wie u kon praten en op wie u kon rekenen (CGVS III, p.7). Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u precies verliefd werd op Elvis en wanneer u dan plots die verliefde gevoelens kreeg die er in het begin niet waren, kon u niet echt op deze vraag antwoorden (CGVS III, p.7) en verklaarde u dat het de omstandigheden waren die ervoor hebben gezorgd dat u op hem verliefd werd, dat u geen andere keuze had dan closer worden met Elvis (CGVS III, p.9,10) en dat, als u seks bleef hebben met Elvis, het logisch was dat u van hem moest houden (CGVS II, p.23). Deze verklaringen komen echter weinig doorleefd over. Gevoelens als verliefdheid kunnen immers bezwaarlijk beschouwd worden als een logisch gevolg van de omstandigheden waarin u verkeerde, namelijk financiële moeilijkheden. Ook uw verklaring dat u geen andere keuze had dan closer worden met Elvis en dat het dan maar logisch was dat u op de duur van hem ging gaan houden, komt allerm minst oprecht over. Over uw eerste seksuele ervaringen met een man legt u evenmin overtuigende verklaringen af. U verklaarde dat u daar in het begin niets bij voelde, het was niet ok voor u en u vond het erg raar om seks te hebben met een man (CGVS I, p.18; CGVS III, p.15). Na verloop van tijd raakte u er echter aan gewend en begon u het zelfs leuk te vinden, u verklaart dat het op de duur was alsof u seks had met uw vriendin (CGVS III, p.16). Het is echter geenszins plausibel dat seksuele handelingen die u in het begin abnormaal vond de basis zouden vormen om homoseksueel dan wel biseksueel te ‘worden’ en dat het blijven uitoefenen van deze seksuele handelingen met mannen die u eerst absoluut niet leuk vond, plots zouden wijzigen naar iets waar u wel van genoot en waar uiteindelijk misschien zelfs uw voorkeur naar zou kunnen uitgaan. Het feit dat u dit wel verklaart ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de ontdekking van uw geaardheid en daaruit volgend ook van uw niet-heteroseksuele geaardheid. Hoe u de ontdekking van uw geaardheid hebt ervaren, kunt u ook geenszins doorleefd weergeven. U raakt niet verder dan te verklaren dat u zich normaal voelde, maar wel bang was om betrap te worden, u moest gewoon voorzichtig zijn en ermee doorgaan (CGVS III, p.9,10). Echter, van iemand die zich ervan bewust is dat homoseksualiteit in de Kameroense context volstrekt taboe is en totaal niet wordt aanvaard, zou toch verwacht worden dat deze niet louter zou weergeven dat hij zich “normaal” voelde en “er gewoon mee moest doorgaan” wanneer er wordt gevraagd wat deze voelde op het moment dat hij ontdekte gevoelens te hebben voor iemand van hetzelfde geslacht. Het gemak waarmee u de ontdekking van uw niet-heteroseksuele geaardheid beleefd blijkt te hebben is weinig aannemelijk en komt geenszins doorleefd over in het licht van de homofobe context in Kameroen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nogmaals ondermijnd.”*

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde seksuele geaardheid, noch aan zijn homoseksuele relatie met Elvis, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die verzoeker ten gevolge van deze geaardheid en deze relatie beweert gekend te hebben. In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat Elvis uit een voorname familie komt en professioneel goed gesitueerd is, doch hiermee kan hij geen afdoende verklaring geven voor het feit dat blijkens verzoekers verklaringen Elvis weinig last heeft van de Kameroense autoriteiten, hoewel hij dezelfde feiten beging als verzoeker. Verzoekers verklaring dat het goed mogelijk is *“dat Elvis enkel als getuige werd verhoord en dat het onderzoek alleen tegen verzoeker loopt/liep”*. Bovendien is verzoekers stelling in onderhavig verzoekschrift dat hij na zes maanden in voorarrest onmiddellijk Kameroen verlaten heeft, tegenstrijdig met zijn verklaringen op het CGVS waar hij stelde dat hij na zes maanden gevangenis tot 9 maart 2014 met Elvis in Douala verbleef (gehoor II, p. 21). Het is verder opmerkelijk dat verzoeker en zijn raadsman pas na het nemen van de bestreden beslissing plots meer informatie trachten te verzamelen met betrekking tot de evolutie van verzoekers beweerde problemen in Kameroen, terwijl verzoeker wel reeds twee convocaties en een krantenartikel wist te bekomen vóór het nemen van de bestreden beslissing (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier).

Verder dient vastgesteld dat het e-mailverkeer van verzoekers raadsman en de raadsman in Kameroen (stukken 3 en 4) duidelijk een gesolliciteerd karakter hebben en in die zin niet van aard zijn de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas alsnog te herstellen.

Het schrijven van verzoekers beweerde raadsman in Kameroen (stuk 4 bij het verzoekschrift) maakt bovendien geen melding van het feit dat verzoeker gedurende zes maanden gearresteerd is geweest voorafgaand aan zijn vertrek naar België; deze omissie inzake dit voorgehouden feit ondergraaft verder verzoekers geloofwaardigheid.

Wat betreft het opsporingsbericht en de drie convocaties (stukken 5-8) dient erop gewezen dat het telkens een kopie betreft, dat door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is. Te dezen wordt daarenboven vastgesteld dat het "wanted"-document (stuk 5 bij verzoekschrift) dermate amateuristisch is opgesteld dat het *prima facie* elke authenticiteit ontbeert. De convocaties (stukken 6 – 8) vertonen een ronde stempel die op elk document op identiek dezelfde plaats werd gezet, hetgeen een manifeste aanduiding is dat deze stempel voorgedrukt (of gekopieerd) is op een document dat naderhand werd ingevuld, hetgeen *prima facie* ook de authenticiteit ondermijnt.

Bovendien blijkt uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat documenten in Kameroen gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn. Documenten hebben verder enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Gelet op het voorgaande stelt de bestreden beslissing terecht als volgt: *"Aangezien het CGVS omwille van de bovenstaande redenen alvast geen geloof kan hechten aan uw verklaarde niet-heteroseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met Elvis, kan logischerwijs ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u hierdoor verklaart te hebben gehad. De ongeloofwaardigheid van uw problemen wordt bovendien nogmaals bevestigd doordat u enkele opvallende verklaringen aflegde met betrekking tot deze problemen. Zo is het opmerkelijk dat uw partner Elvis wel opvallend weinig last blijkt te hebben gehad van de Kameroense autoriteiten, terwijl hij wel telkens samen met u werd betrapt en dus exact dezelfde zaken ten laste zou moeten zijn gelegd die u hebben genoodzaakt uw land te verlaten. U verklaart nu weliswaar geen contact meer te hebben met Elvis, maar blijkt er wel van uit te gaan dat hij nog steeds in Kameroen verblijft (CGVS III, p.4). Dat Elvis wel in Kameroen zou kunnen blijven en u niet, is opmerkelijk. Ook verklaarde u meermaals dat Elvis maar zeer kort of totaal niet werd vastgehouden bij de politie nadat jullie op 15 september 2012 en 5 mei 2013 samen werden betrapt, terwijl u de eerste keer een week en de tweede keer maar liefst zes maanden in de cel moest blijven. Wanneer u werd gevraagd waarom u en Elvis op een compleet verschillende manier werden behandeld, terwijl jullie wel telkens samen werden betrapt, kon u daar nooit echt een antwoord op geven. U verklaarde dat Elvis een job had en dat hij daarom gemakkelijk door de politie kon worden getraceerd. U daarentegen werkte niet, kon daarom niet gemakkelijk worden teruggevonden en moest daarom in de cel blijven (CGVS I, p.21; CGVS III, p.19,22). Wanneer u er echter op werd gewezen dat Elvis toch gewoon kon wegvluchten, ook al had hij een job, verklaarde u dat het louter uw vermoeden was dat hij omwille van zijn job niet werd vastgehouden en u wel (CGVS III, p.19). U blijkt dus eigenlijk helemaal niet te weten waarom u telkens zwaarder werd gestraft dan Elvis. U verklaarde dat Elvis er wel elke keer in slaagde om u vrij te kopen, maar waarom dat pas na een week, respectievelijk zes maanden gebeurde, terwijl hij zichzelf blijkbaar wel telkens onmiddellijk kon vrijkopen, wist u evenmin (CGVS I, p.15; CGVS II, p.20; CGVS III, p.22). Wat Elvis en zijn advocaat dan precies hebben gedaan om u vrij te krijgen en een rechtszaak te proberen te vermijden, kunt u niet concreet aangeven (CGVS II, p.19,20). U blijkt Elvis hier ook helemaal niets over te hebben gevraagd. U verklaart dat u gewoon blij was uit de cel te zijn, u stelde geen vragen meer, u hebt zich daar niet mee beziggehouden (CGVS III, p.21, 22). Deze ongeïnteresseerde en onverschillige houding is opvallend en zet ernstige vraagtekens bij de oprechtheid van uw verklaringen. Ook over het verdere verloop van uw problemen na uw vertrek uit Kameroen blijkt u allerm minst op de hoogte te zijn. Echter, van iemand die zijn land omwille van bepaalde zware problemen heeft moeten verlaten mag toch redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de situatie van die problemen en de evolutie ervan na het vertrek uit het land van herkomst. U verklaart dat u niet weet of uw zaak uiteindelijk ooit voor de rechtbank is gekomen (CGVS II, p.20), u hebt ook totaal geen vragen meer gesteld over uw problemen, terwijl u hiertoe blijkbaar wel de kans had, u had immers nog contact met (H.S.M.) via wie u originele documenten uit Kameroen hebt kunnen verkrijgen (CGVS III, p.2). U verklaart dat u gewoon blij bent weg te zijn van het probleem, u wil er niet meer aan denken, u wil het probleem laten rusten en het verleden gewoon laten waar het thuishoort (CGVS III, p.3,4). Ook over wat u nu precies riskeert, mocht u effectief veroordeeld worden wegens uw homoseksuele relatie, blijkt u weinig te weten. U verklaart louter te weten dat homoseksualiteit een misdaad is en dat ze je heel lang*

opsluiten. U verklaart dat u zich hierover niet beter hebt geïnformeerd, omdat u zelfs niet geïnteresseerd was om ook maar één bladzijde over homoseksualiteit te lezen (CGVS III, p.17). Deze ongeïnteresseerde en nalatige houding tast uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen echter ernstig aan.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Er moet immers worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat eender document uit Kameroen eenvoudigweg tegen betaling kan worden verkregen, waardoor de bewijswaarde van Kameroense documenten uiterst relatief is. De twee convocaties en het krantenartikel zijn in dit kader geenszins voldoende om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas om te keren. Wat het krantenartikel betreft kan nog worden toegevoegd dat u wel heel erg weinig hierover wist. U wist immers niet wie dit artikel in de krant had gezet en kon zelfs niet bij benadering weergeven wanneer dit artikel werd gepubliceerd. U verklaarde dat het artikel dateerde van enkele maanden na uw aankomst in België (CGVS III, p.23), dit blijkt echter niet te kloppen. U verklaarde immers op 10 maart 2014 in België te zijn aangekomen, terwijl het artikel dateert van 22 maart 2014, dit kan echter bezwaarlijk als "enkele maanden na uw aankomst in België" worden beschouwd. Ook uw reactie op het verschijnen van dit artikel, u was blij toen u ervan hoorde, omdat dit een soort bewijs was van uw problemen (CGVS III, p.23), is zeer opvallend. Hierdoor wordt uw geloofwaardigheid verder ondergraven. Uw geboorteakte en identiteitskaart bevatten louter identiteitsgegevens die hier niet worden betwist."

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift plots stelt dat zijn seksuele identiteit in het midden gelaten kan worden omdat hij vervolging en veroordeling vreest omdat hij vervolgd werd/wordt voor homoseksuele handelingen en als dusdanig met naam in de krant werd genoemd, kan verwezen worden naar het hoger gestelde. Bovendien is deze stelling tegenstrijdig met zijn verklaring op de DVZ dat hij uit Kameroen gevlucht is omdat hij homoseksueel is (zie *supra*).

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS